

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

vendelse fra Fiskerne paa Vestkysten om denne Sag og har altsaa ment at burde imødekomme Andragendet, som gik ud paa at faa forbudt Ilandbringelse af Mindremaalisk i Tiden fra 15. Marts til 1. Juni — altsaa en ren Kriseforanstaltning for en Tid. Da jo imidlertid ingen kan vide, hvorledes Forholdene vil være i Juni, maatte det anses for mest formaalstjenligt, om der ogsaa var en Adgang til uden Iværksættelse af et alt for stort Apparat at kunne gaa videre efter den Tid, hvis det maatte ønskes, og derfor er Forslaget formet saaledes, at det giver Ministeren en Bemyndigelse til indtil Udgangen af Aaret 1933 at forhøje de i Saltvandsfiskerilovens § 15, Stk. 7 og 8, fastsatte særlige Mindstemaal for Fisk. Stk. 7 angaar Vestkystfiskeriet, Stk. 8 angaar Bornholm, hvorfra der ikke i Øjeblikket foreligger nogen egentlig Henvendelse om at kunne følge den samme Linie, men hvorfra man vel kan vente, at lignende Betragtninger vil kunne blive gjort gældende, og jeg har derfor ment det formaalstjenligt, at der med det samme var givet en Adgang til ogsaa at dispensere fra de Bestemmelser, der paa dette Omraade gælder for Bornholm og Christiansø. Men det er en Selvfølge, at denne Bemyndigelse kun vil blive benyttet i Tilfælde af, at Fiskernes Organisationer paa Fiskernes Vegne maatte frembære Ønske derom. I det hele er det min Hensigt ogsaa med Hensyn til Vestkystfiskeriet at forvalte denne Bemyndigelse efter Samraad med og i Overensstemmelse med Fiskeriforeningerne og de Interesser, som Fiskerne maatte have.

M. C. Jønsen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Fiskeriminister, fordi han har imødekommet det Ønske, Fiskerne har fremsat angaaende dette Spørgsmaal. Lovforslaget er jo, som Ministeren bemærkede, et Udslag af de for Tiden tilstedeværende uheldige Afsætningsforhold, der medfører, at man ser sig nødsaget til at undlade at ilandbringe den Vare, som ikke kan bære den Toldbyrde, der nu er lagt paa Udførselen af smaa Rødspætter. Jeg er derfor ogsaa tilfreds med de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte om, at han vilde forvalte denne Bemyndigelse efter Samraad med Fiskernes Organisationer. Det er jo rigtigt, at den nævnte Henvendelse er fremsat af Esbjerg Fiskeriforening, og den angik § 15, Stk. 7. Naar Ministeriet har medtaget Stk. 8 i § 15, som omhandler Bornholm, ser jeg heller

ikke noget urigtigt deri, saa meget mindre som jeg paa den højtærede Fiskeriminister forstod, at for saa vidt der ikke kommer Henvendelse fra Bornholm, vil man ikke dør forandre de nugældende Maalbestemmelser. I Stk. 8 findes Mindstemaal ikke alene for Rødspætter, men ogsaa for Pighvar og Torsk, og medens Bornholms Fiskere er ganske enige om at ville medvirke til at forhøje Maalet for Rødspætterne, er de noget betænkelige ved at faa Maalet for Torsk og Pighvar forhøjet til de andre Steder i Landet gældende Maal. Derfor kunde det tænkes, at der kunde komme en Henvendelse fra Bornholms Fiskeriforening om at faa Mindstemaallet for Rødspætterne forhøjet, men at beholde Maalet for Pighvar og Torsk. Men derom foreligger jo endnu intet. Hvad der derimod for mig maa være afgørende, er at faa Klarhed over, at Ministeren ikke ønsker at benytte denne Beføjelse til at forandre Maalene for Bornholms Vedkommende, inden der foreligger Anmodning derom.

Der er ansøgt om at faa den nævnte Forhøjelse fra 15. Marts til 1. Juni, men det maa vel være rigtigt, naar jeg forstaar Ministeren saaledes, at hvis der ikke inden 1. Juni fra Fiskeriorganisationerne bliver rettet Henvendelse til Ministeren om at lade denne Forhøjelse af Maalene vedvare, har Ministeren ogsaa Beføjelse til at gaa tilbage til de i Saltvandsfiskeriloven fastsatte Mindstemaal. Der kan sikkert ikke være nogen Misforstaaelse her; jeg synes, at den højtærede Ministers Udtalelser var klare nok. Foreløbig faar Ministeren nu denne Beføjelse Aaret ud, men Ministeren ønsker efter det Andragende, der foreligger, at lade de nye Bestemmelser gælde fra den Dag, Loven træder i Kraft, indtil 1. Juni, og saa er det Fiskerne om at gøre at faa klarlagt, om Bestemmelserne skal fortsættes eller de falder bort fra 1. Juni, dersom der ingen Henvendelse sker til Ministeren om Fortsættelse.

Det høje Ting, navnlig de Medlemmer, der har haft Sæde i det Udvalg, der var nedsat angaaende Saltvandsfiskeriloven, har jo tidt været udsat for forskellige Betragtninger fra Fiskernes Side om disse Mindstemaal, og ofte har man hørt, at det er forunderligt, at Fiskerne ikke kan blive enige derom. Men der ligger faglige Grunde bagved denne Uenighed, hvad jeg nu ikke skal komme ind paa her. Det, der er sket i den sidste Tid med den ganske forfærdelige Forhøjelse af den tyske Told paa Indførsel af Fisk, har imidlertid medført, at man har set sig nødt til at anmode om Lovgivnings-